

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/38/2015
Identifikačné číslo spisu: 1011201678
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1011201678.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: Advertising consulting, s.r.o., so sídlom Osadná 2, Bratislava, IČO: 45 942 234 (pôvodne SOKK INVEST, s.r.o.) právne zastúpený: JUDr. Ivana Magdolenová Joríková, Advokátska kancelária, so sídlom Hrnčírnikova 1/B, Partizánske, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Slobody 6, Bratislava, za účasti: 1/ Krajská prokuratúra v Bratislave, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava; 2/ PaedDr. X. PhD., J. XXX, J., právne zastúpený: Advokátska kancelária Zárecký Zeman Ďurišová, so sídlom Medená 18, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 v spojení s rozhodnutím č. A-2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 o odvolaní účastníka PaedDr. X., PhD. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29.9.2014 v celom rozsahu, odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29.9.2014 v časti náhrady trov konania, o odvolaní účastníka PaedDr. X., PhD. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/200/2011-488 zo dňa 9.12.2014 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/200/2011-488 zo dňa 9. decembra 2014 z r u š u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29. septembra 2014 Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd,“) vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 v spojení s rozhodnutím č. A-2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolania spoločnosti SOKK DEVELOPMENT, s.r.o. so

sídlom Ďatelinova 10, 821 01 Bratislava a spoločnosti OUTLINE, s.r.o. (projektant stavby), so sídlom Košická 52, 821 08 Bratislava a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu Bratislave č. A-2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora č. Kd 50/11-13 zo dňa 15.4.2011 a bolo zrušené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/1657/MRV zo dňa 11.5.2010, právoplatné dňa 18.6.2010, ktorým bolo v odvolacom konaní potvrdené rozhodnutie Obce Rovinka č.j.: Výst. 57-872-R-08-ED zo dňa 5.1.2010 o povolení stavby Bytový dom - objekt A 56 na parc. č. 142/1 v k. ú. Rovinka pre stavebníka Sock development s.r.o. Bratislava.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že pri svojom rozhodovaní bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení 2Sžp 11/2013 zo dňa 18.6.2014 a v ďalšom konaní sa mal vysporiadať s existenciou rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV a zistiť, či toto je predmetom prieskumu v inom súdnom konaní, zistené skutočnosti opäť posúdiť a vyhodnotiť v intenciách správneho poriadku a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodne aj o trovách odvolacieho konania. V novom konaní vo veci bolo zistené, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV, ktorým zrušil rozhodnutie príslušného stavebného úradu obce Rovinka č. Výst. 57-872-R-08-ED zo dňa 5.1.2010 a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, nie je a nebolo predmetom prieskumu v inom súdnom konaní. V poučení predmetného rozhodnutia zo dňa 10.10.2011 sa priamo uvádza, že dané rozhodnutie „nie je preskúmateľné súdom“, t. j. neumožňovalo, aby účastník konania sa mohol domáhať jeho nezákonnosti. Krajský súd dospel k záveru, že v tomto štádiu konania nie je dôvod sa zaoberať žalobnými dôvodmi, pretože ako upozornil Najvyšší súd, je tu rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV, ktoré právoplatne (20.10.2011) zrušilo stavebné povolenie vydané obcou Rovinka dňa 5.1.2010 č. j. Výst. 57-872-R-08-ED, ako správneho orgánu prvého stupňa, voči ktorému podal prokurátor Krajskej prokuratúry č. Kd 50/11-13 zo dňa 15.4.2011 protest. Čiže cieľ, ktorý sledoval prokurátor, bol v celom rozsahu naplnený, keďže stavebné povolenie jeho právoplatným zrušením prestalo existovať. V ďalšom konaní by preto mal stavebný úrad vyhodnotiť, či je dôvod ďalej konať o proteste prokurátora, ktorému bolo už rozhodnutím zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV vyhovené. Prokurátor svoj cieľ, ktorý sledoval v konaní o proteste prokurátora č. Kd 50/11-13 zo dňa 15.4.2011 dosiahol a je na jeho zvážení, či bude na tomto trvať. Nakoľko sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v rozsudku zo dňa 18.12.2012, že keď Krajský stavebný úrad v Bratislave nemienil vyhovieť protestu prokurátora v celom rozsahu, mal tento postúpiť na rozhodnutie žalovanému s poukazom na ust. § 69 ods. 2 správneho poriadku, v tomto konaní súd zotrváva na svojom právnym názore vyjadrenom v predchádzajúcom rozsudku. Z uvedených dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 ako aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A-2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, aby sa žalovaný s vytknutými vadami správneho konania opätovne vysporiadal a vydal nové rozhodnutie.

Rozhodnutím o trovách konania vydaným podľa § 250k ods. 1 O.s.p. zaviazal žalovaného na náhradu trov procesne úspešného žalobcu spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku 66 eur a trovách právneho zastúpenia vo výške 1.572,43 eur. Suma trov právneho zastúpenia pozostávala z tarifnej odmeny a paušálnej náhrady za dva úkony právneho zastúpenia JUDr. Karolom Spišákom (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby) a za päť úkonov právneho zastúpenia JUDr. Ivanou Magdolenovou-Joríkovou (prevzatie vecí a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaniach na krajskom súde dňa 13.12.2012, 18.12.2012, 18.9.2014, 24.9.2014) spolu s paušálnymi náhradami, náhradami cestovného, náhradami za stratu času a DPH v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z.

II.

Proti rozsudku v celom rozsahu podal dňa 9.12.2014 odvolanie PaedDr. X., PhD. v procesnom postavení účastníka 2/ pribratého do konania postupom podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. (ďalej len „pribratý účastník 2/“) a navrhoval aby Najvyšší súd buď zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne, alebo konanie zastavil a priznal pribratému účastníkovi 2/ náhradu vyčíslených trov konania.

Svoj odvolací návrh s poukazom na priebeh správneho a súdneho konania odôvodnil tým, že v súlade s úpravou kompetencií na rozhodovanie o proteste prokurátora mohol protestu proti stavebnému povoleniu vyhovieť iba Stavebný úrad obec Rovinka, nevyhovieť mu mohol iba odvolací orgán, krajský stavebný úrad. Protestu proti rozhodnutiu o odvolaní mohol vyhovieť iba krajský stavebný úrad (ktorý ho vydal), nevyhovieť mu mohol iba žalovaný ako jeho odvolací orgán. Rozhodnutím Krajského stavebného úradu zo dňa 3.5.2011 tento vyhovel protestu prokurátora proti rozhodnutiu zo dňa 11.5.2010 o odvolaní proti stavebnému povoleniu a de facto nevyhoviel protestu proti stavebnému povoleniu. Žalovaný nebol príslušný na rozhodovanie o proteste proti stavebnému povoleniu. Prvostupňové i druhostupňové rozhodnutie o proteste sú zákonné a nebol dôvod na súdom požadovaný postup, t.j. aby protest prokurátora bol postúpený na rozhodnutie v prvom stupni žalovanému. Vyhovením žalobe by došlo k situácii, že by existovalo zároveň rozhodnutie krajského stavebného úradu zo dňa 11.5.2010 potvrdzujúce stavebné povolenie zo dňa 5.1.2010 rozhodnutie zo dňa 10.10.2011 právoplatné dňa 20.10.2011, ktorým bolo predmetné stavebné povolenie zrušené. Vydaním rozhodnutia o zrušení stavebného povolenia v podstate odpadol dôvod na podanie žaloby, z čoho vyplýva požiadavka na zastavenie konania v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. (Súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov procesnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania). Vzhľadom na to, že protest prokurátora bol podaný len proti druhostupňovému rozhodnutiu zo dňa 11.5.2010, nie aj voči stavebnému povoleniu zo dňa 5.1.2010, ktorému nevytkol žiaden nedostatok, rozhodnutím krajského stavebného úradu zo dňa 3.5.2011 bolo protestu vyhovené. Ani v prípade záveru, že krajský stavebný úrad prvostupňovým rozhodnutím o proteste vyhovel protestu v celom rozsahu, nemohlo takýmto postupom dôjsť k ujme na právach žalobcu, nakoľko o proteste prokurátora rozhodoval v konečnom dôsledku žalovaný, ktorý by i v prípade postúpenia protestu na žalovaného rozhodoval o proteste v druhom stupni v rámci rozkladu. Napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie o proteste prokurátora boli vydané na základe preukázaných hmotnoprávných dôvodov a ich vydaním nedošlo k žiadnej ujme na právach žalobcu. Napadnuté rozhodnutia nie je možné preskúmať v správnom konaní postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., nakoľko žaloba zo dňa 13.10.2011 bola podaná pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 9.8.2011 ktoré nastalo na základe doručenia dňa 28.11.2011.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania podal dňa 5.12.2014 odvolanie žalovaný a žiadal v tejto časti zrušenie rozsudku a vrátenie veci krajskému súdu na ďalšie konanie, nakoľko napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vydaný na základe nesprávnych skutkových zistení vychádzajúcich z vykonaných dôkazov a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Priznaná náhrada trov konania nezodpovedá požiadavke účelnosti, v súvislosti s čím spochybnil dôvodnosť trov právneho zastúpenia pri zmene právneho zástupcu pred prvým pojednávaním ako aj v súvislosti s účasťou právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 23.10.2012, na ktoré boli účastníci predvolaní s poučením, že ich účasť nie je nevyhnutná. Rovnako spochybnil priznanie odmeny za účasť na pojednávaní 24.9.2014 na ktoré žalovaný nebol predvolaný a spochybnil aj zrozumiteľnosť odôvodnenia náhrad súvisiacich s účasťou na pojednávaní.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci samej podanom dňa 17.12.2014 uviedol, že podal odvolanie iba voči rozhodnutiu o trovách konania, proti výroku vo veci samej sa neodvolal ani sa nepripája k odvolaniu príbratého účastníka 2/.

Krajská prokuratúra v Bratislave vo svojom vyjadrení k odvolaniu vo veci samej podanom dňa 22.12.2014 uviedla, že s uvedeným odvolaním sa stotožňuje v celom rozsahu.

III.

Uznesením č. k. 1S/200/2011-488 zo dňa 9.12.2014 bolo príbratému účastníkovi 2/ ako odvolateľovi uložené zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa pol. 10 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nakoľko podal odvolanie proti rozsudku č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29. septembra 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal pribratý účastník 2/ odvolanie ktorým žiadal jeho zrušenie z dôvodu nemožnosti uloženia povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v správnom súdnictve, nakoľko takáto možnosť nevyplýva zo sadzobníka súdnych poplatkov a tento nedostatok nie je možné preklenúť ani aplikáciou § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch. Postup použitý krajským súdom v otázke súdneho poplatku za odvolanie považuje za rozporný s všeobecne platnou zásadou, že poplatok z odvolania proti novému rozhodnutiu, dovolania alebo za obnovu konania neplatí poplatník, ktorý už raz poplatok zaplatil. Nakoľko v prejednávanej veci bol rozsudok krajského súdu zo dňa 18.12.2012 zrušený pre pochybenie krajského súdu, procesne úspešnému pribratému účastníkovi 2/ zaplatením súdneho poplatku v predchádzajúcom odvolacom konaní vznikla škoda a znovu uloženie poplatkovej povinnosti by bolo v rozpore s povinnosťou krajského súdu prihliadať na rovnováhu medzi poskytnutím materiálnej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a ochranou plynulého a riadneho výkonu spravodlivosti pred neuváženým, prípadne šikanujúcim výkonom práva. Ako ďalší dôvod nezákonnosti takéhoto postupu uviedol porušenie rovnosti strán v súdnom konaní, čím tiež dochádza k porušeniu práva na súdnu ochranu v zmysle Ústavy. Pribratý účastník konania v správnom súdnictve ochraňuje svoje záujmy (v zásade totožné so záujmami žalovaného a prokurátora), ktorí na rozdiel od neho sú zo zákona oslobodení od povinnosti platiť súdne poplatky. Navyiac v zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, ani v prípade procesného úspechu pribratého účastníka 2/ nie je možné požadovať od ďalšieho účastníka náhradu jeho trov. Pribratý účastník, ktorý môže byť zásadným spôsobom dotknutý na svojich právach je teda diskriminovaný proti žalobcovi, ktorý v prípade úspechu má nárok na náhradu trov konania.

IV.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaniach a dospel k záveru, že podanému odvolaniu pribratého účastníka 2/ proti rozsudku v celom rozsahu, ani odvolaniu žalovaného proti rozhodnutiu o trovách konania nemožno priznať úspech, za dôvodné považuje odvolanie podané pribratým účastníkom 2/ proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. V odvolacom konaní rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V.

Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A- 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 vydané v konaní o proteste prokurátora proti rozhodovaniu o povolení stavby podľa § 66 zák. č. 50/1976 stavebného zákona, s poukazom na vecne súvisiace rozhodovanie stavebných orgánov vo veciach umiestnenia predmetnej stavby. V predchádzajúcom súdnom konaní bolo o žalobne meritórne rozhodnuté rozsudkom krajského súdu č. k. 1S 200/2011 - 226 zo dňa 18.12.2012, ktorý bol zrušený v odvolacom konaní rozhodnutím NS SR č. k. 2Sžp/11/2013 zo dňa 18.6.2014. Odvolacie konanie bolo začaté na základe odvolaní podaných žalovaným a pribratým účastníkom 2/, pribratý účastník 2/ zaplatil za podané odvolanie súdny poplatok 66 eur dňa 23.3.2013.

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu boli zistené nasledovné skutočnosti:

Obec Rovinka ako príslušný stavebný úrad vydal dňa 19.9.2007 rozhodnutie č. Výst. 1013-R-07-ED o umiestnení stavby: Obytná skupina Rovinka F1-B-16 a F5-B-5, SO 01 - Rodinné domy v počte 53 a 3 bytové domy s polyfunkciou na pozemkoch v k. ú. Rovinka vrátane pozemku parcelné číslo XXX/X. Rozhodnutie o umiestnení stavby nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2007.

Krajský stavebný úrad v Bratislave v mimoodvolacom konaní rozhodnutím č. A/2009/2026-DLD zo dňa 27.8.2009 zrušil rozhodnutie o umiestnení stavby, pričom proti tomuto rozhodnutiu podala spoločnosť SOKK DEVELOPMENT odvolanie.

Obec Rovinka rozhodnutím č. Výst. 57-872-R-08-ED zo dňa 5.1.2010 povolil stavebníkovi SOKK DEVELOPMENT s.r.o. stavbu „Bytový dom - objekt A 56“ na pozemku parcelné č. XXX/X, nachádzajúcom sa v katastrálnom území Rovinka. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.6.2010.

Rozhodnutím č. A/2010/1657/MRV zo dňa 11.5.2010 došlo k zamietnutiu odvolania účastníka konania PaedDr. Pavla Jankovského a potvrdeniu rozhodnutia stavebného úradu obce Rovinka č. Výst. 57-872-R-08-ED zo dňa 5.1.2010, ktorým bola v samostatnom stavebnom konaní podľa § 66 stavebného zákona povolená stavba na bytový dom pre stavebníka SOKK DEVELOPMENT, s.r.o.. Rozhodnutie č. A/2010/1657/MRV zo dňa 11.5.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 18.6.2010

Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR rozhodnutím č. 2010-15725/1690-3:530/Gal zo dňa 12.4.2010 zamietlo odvolanie navrhovateľa a potvrdilo rozhodnutie č. A/2009/2026-DLD o zrušení umiestnenia stavby. Rozhodnutie ministerstva nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2010.

Proti rozhodnutiu č. A/210/1657/MRV zo dňa 11.5.2010 (potvrdenie rozhodnutia o povolení stavby) podal dňa 28.4.2011 prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava pod č. Kd 50/11-13 protest, v ktorom namietal porušenie zákona, najmä ustanovení § 62 ods. 1 písm. a), b), § 64 ods. 4, § 66 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. a), b), § 39a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon), § 3 ods. 1, 4, § 32, a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Rozhodnutím č. A- 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 Krajský stavebný úrad v Bratislave vyhovel protestu prokurátora a protestom napadnuté rozhodnutie č. A/2010/1657/MRV z 11.5.2010 o potvrdení povolenia stavby zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podala spoločnosť SOKK DEVELOPMENT ako aj spoločnosť OUTLINE v zákonnej lehote odvolanie.

Žalovaný rozhodnutím č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 zamietol odvolania spoločnosti SOKK DEVELOPMENT, s.r.o. a spoločnosti OUTLINE, s.r.o. Bratislava a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu Bratislave č. A- 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 (vyhovenie protestu prokurátora a zrušenie rozhodnutia o potvrdení povolenia stavby rozhodnutím z 5.1.2010).

VI.

V žalobe podanej dňa 13.10.2011 žalobca zdôrazňoval, že rozhodnutie č. A/2010/1657/MRV zo dňa 11.5.2010 nadobudlo právoplatnosť dňa 18.6.2010 a žalobca postupoval pri realizácii stavby s predpokladom v jeho správnosť. Žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 9.8.2011, teda po uplynutí doby viac ako 12 mesiacov od právoplatnosti stavebného povolenia. Predmetná stavba sa nachádzala v pokročilom štádiu rozostavanosti, pričom v žalobnom návrhu uvedené sporné dokumenty žalobca obdržal až po priamom pokuse o zastavenie stavebných prác na stavenisku, ku ktorému došlo 5.10.2011. Pokus o zastavenie stavebných prác bol vykonaný vo vzťahu k spoločnosti SOKK DEVELOPMENT s.r.o. a nie vo vzťahu k žalobcovi a stavebníkovi SOKK INVEST, s.r.o..

V súvislosti s rozhodovaním o proteste prokurátora č. Kd 50/11-13 namietal, že z výroku rozhodnutia A-2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 vyplýva, že Krajský stavebný úrad v Bratislave nevyhovel protestu prokurátora v celom rozsahu a v takom prípade bol Krajský stavebný úrad v Bratislave povinný predložiť protest svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu na rozhodnutie. Krajský stavebný úrad pri vydávaní rozhodnutia A - 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 nerešpektoval návrh obsiahnutý v proteste prokurátora ako aj ustanovenie § 69 správneho poriadku a teda dané rozhodnutie bolo vydané v rozpore zákonom. Žalovaný nemohol rozhodnutie č. A- 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 preskúmať v celom rozsahu, rovnako ako nemohol preskúmať spisový materiál v celom rozsahu tak, ako uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011, v opačnom prípade by musel zistiť, že rozhodnutie č. A-2011/1571/MRV zo dňa 3.5.2011 bolo vydané v rozpore so zákonom.

Napadnuté rozhodnutie č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 bolo vydané bez rešpektovania procesných práv navrhovateľa, s ktorým sa nekonalo ako s účastníkom konania, nakoľko vyššie uvedené rozhodnutie nebolo žalobcovi do dňa podania žaloby doručené. Na preukázanie postavenia účastníka konania žalobcu ako stavebníka, žalobca uviedol, že dňa 3.2.2011 bola medzi žalobcom a spoločnosťou SOKK DEVELOPMENT uzatvorená kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k pozemku parc. č. XXX/X, podľa § 70 stavebného zákona stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sú záväzné aj pre právnych nástupcov účastníkov konania. Všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo stavebného povolenia boli na navrhovateľa zo strany spoločnosti SOKK DEVELOPMENT postúpené Zmluvou o postúpení práv stavebníka zo dňa 14.4.2011. Dané postúpenie bolo oznámené aj obci Rovinka. Napriek tomu správne orgány v čase vydávania rozhodnutia A - 2011/1571-MRV zo dňa 3.5.2011 a rozhodnutia č. 2011/2930/V-1296-1/Hia zo dňa 9.8.2011 nepostupovali v súlade s § 32 správneho poriadku, čím došlo k vážnemu zásahu do procesných práv žalobcu ako účastníka konania.

Spochybnil záver o tom, že pri rozhodovaní dňa 9.8.2011 preukázateľne došlo nerešpektovaním rozhodnutia č. 2010-15725/1690-3:530/Gal zo dňa 12.4.2010 (potvrdzujúceho rozhodnutie č. A/2009/2026-DLD o zrušení umiestnenia stavby) k pochybeniu, nakoľko v tom čase nebolo právoplatné. Zdôraznil zmätočnosť postupu Krajského stavebného úradu v Bratislave ktorý rozhodnutie o stavebnom povolení zo dňa 5.1.2010 najskôr potvrdil rozhodnutím zo dňa 11.5.2010 a následne bez akýchkoľvek nových skutkových zistení zrušil rozhodnutím zo dňa 3.5.2011.

VII.

Krajský súd rozsudkom č. k. 1S/200/2011-226 zo dňa 8.12.2012 napadnuté rozhodnutie zo dňa 9.8.2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 3.5.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) a písm. c) O.s.p a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pričom vytkol správnym orgánom, že sa dopustili pochybenia v súvislosti s rozhodovaním o proteste prokurátora. Napriek tomu, že Krajským úradom nebolo v celom rozsahu vyhovené protestu prokurátora, nepredložil vec na rozhodovanie nadriadenému orgánu. Rovnako poukázal na nevysporiadanie sa s existenciou rozhodnutia stavebného úradu Obec Rovinka č. Výst. 173-5243-10 ED zo dňa 26.11.2010 o zmene stavebného povolenia. Námietku nedoručenia rozhodnutia zo dňa 9.8.2011 žalobcovi z titulu právneho nástupníctva po pôvodnom stavebníkovi nepovažoval za relevantnú, nakoľko toto žalobca nenamietal v rámci možnosti vyjadriť sa k podkladom tohto rozhodnutia. Zároveň považoval napadnuté rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené, vzhľadom na nevysporiadanie sa so všetkými dôvodmi uvedenými v odvolaní proti rozhodnutiu zo dňa 3.5.2011. Žalovanému vytkol, že pri svojom rozhodovaní sa nevysporiadal s otázkou, nakoľko je napadnuté rozhodnutie spôsobilé zasiahnuť do práv a záujmov žalovaného ako stavebníka, vzhľadom na jeho vydanie po viac ako 12 mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o stavebnom povolení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 2Sžp/11/2013 zo dňa 18.6.2014 tento rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súhlasil s názorom krajského súdu, že pokiaľ Krajský stavebný úrad v Bratislave nemienil vyhovieť protestu prokurátora v celom rozsahu (vrátane stavebného

povolenia) mal tento postúpiť na rozhodnutie žalovanému. S týmto pochybením sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal. Krajskému súdu vytkol, že sa nevysporiadal s existenciou rozhodnutia č. A/2011/2138/MRV z 10.10.2011 právoplatného dňa 10.10.2011, ktorým bolo zrušené prvostupňové stavebné povolenie č. Výst. 57-872-R-08-ED z 5.1.2010. Uložil krajskému súdu vysporiadať sa s existenciou tohto rozhodnutia, zistiť, či je predmetom prieskumu v inom súdnom konaní, zistené skutočnosti opätovne posúdiť a vo veci opätovne rozhodnúť.

Krajský súd v novom konaní rozsudkom č. k. 1S/200/2011-452 zo dňa 29.9.2014 znova zrušil napadnuté rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p. V odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV, ktorým zrušil rozhodnutie príslušného stavebného úradu obce Rovinka č. Výst. 57-872-R-08-ED zo dňa 5.1.2010 a vec vrátil prvostupňovému správneho orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, nie je a nebolo predmetom prieskumu v inom súdnom konaní. V poučení predmetného rozhodnutia zo dňa 10.10.2011 sa priamo uvádza, že dané rozhodnutie „nie je preskúmateľné súdom“, t.j. neumožňovalo, aby účastník konania sa mohol domáhať jeho nezákonnosti. V tomto štádiu konania nie je dôvod sa zaoberať žalobnými dôvodmi, pretože ako upozornil Najvyšší súd, je tu rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV, ktoré právoplatne (20.10.2011) zrušilo stavebné povolenie vydané obcou Rovinka dňa 5.1.2010 č. j. Výst. 57-872-R-08-ED, ako správneho orgánu prvého stupňa, voči ktorému podal prokurátor Krajskej prokuratúry č. Kd 50/11-13 zo dňa 15.4.2011 protest. Čiže cieľ, ktorý sledoval prokurátor, bol v celom rozsahu naplnený, keďže stavebné povolenie jeho právoplatným zrušením prestalo existovať. V ďalšom konaní by mal stavebný úrad vyhodnotiť, či je dôvod ďalej konať o proteste prokurátora, ktorému bolo už rozhodnutím zo dňa 10.10.2011 č. A/2011/2138/MRV vyhovené. Prokurátor svoj cieľ, ktorý sledoval v konaní o proteste prokurátora č. Kd 50/11-13 zo dňa 15.4.2011 dosiahol a je na jeho zvážení, či bude na tomto trvať. Keďže odvolací súd súhlasil s právnym názorom krajského súdu vysloveným v rozsudku zo dňa 18.12.2012, že keď Krajský stavebný úrad v Bratislave nemienil vyhovieť protestu prokurátora v celom rozsahu, mal tento postúpiť na rozhodnutie žalovanému s poukazom na ust. § 69 ods. 2 správneho poriadku, krajský súd zotrval na svojom právnom názore vyjadrenom v predchádzajúcom rozsudku.

VIII.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúci o veci ako súd odvolací dospel na základe vyššieuvedených skutočností k záveru, že odvolaniu účastníka konania 2/ nie je možné priznať úspech. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia, ktorým bolo potvrdené predchádzajúce rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora napádajúceho zákonnosť rozhodnutia o stavebnom povolení zo dňa 5.1.2010 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím zo dňa 11.5.2010. V čase rozhodovania žalovaného, ako správneho orgánu druhého stupňa dňa 9.8.2011 bola rozhodnutím zo dňa 26.11.2010 povolená zmena stavby, čo však žalovaný správny orgán ani vo výroku ani v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nepremietol.

Ako bolo ustálené v predchádzajúcich súdnych konaniach, konanie o proteste prokurátora trpelo vadou, spočívajúcou v tom, že aj keď protestom Kd 50/11-13 z 28.4. 2011 bolo napadnuté prvostupňové aj odvolacie rozhodnutie o povolení stavby, Krajský stavebný úrad svojím rozhodnutím z dňa 11.5.2010 zrušil iba odvolacie rozhodnutie, výsledkom teda bolo, že konanie vo veci žiadosti o stavebné povolenie sa vrátilo do štádia po podaní odvolania proti rozhodnutiu zo dňa 5.1.2010. Prvostupňové stavebné povolenie bolo zrušené až rozhodnutím Krajského stavebného úradu A/2011/2138/MRV z 10.10. 2011.

Krajský súd pri svojom opakovanom rozhodovaní vo veci zotrval na svojom predchádzajúcom závere, že za relevantný žalobný dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia vydaného v konaní o proteste prokurátora možno považovať pochybenie spočívajúce v tom, že Krajský stavebný úrad pri nevyhovení protestu prokurátora Kd 50/11-13 v celom rozsahu nepredložil veci odvolaciemu orgánu, ale rozhodol sám iba o zrušení druhostupňového rozhodnutia. S prihliadnutím na skôr vyslovený názor Najvyššieho súdu zdôraznil význam skutočnosti, že cieľ, ktorý sledoval protest prokurátora bol splnený, nakoľko (aj

prvostupňové) stavebné povolenie bolo zrušené a preto bude úlohou správnych orgánov vyhodnotiť dôvodnosť konania o proteste prokurátora.

Odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci nepochybne predovšetkým z dôvodov na strane správnych orgánov došlo k situácii, že existuje stavba skolaudovaná rozhodnutím (SÚ-01-17/1083/201353/Šin. zo dňa 17.4.2013 právoplatným dňa 17.4.2013), pričom predmetná stavba bola postavená na parcele, ku ktorej bolo pôvodne vydané rozhodnutie o umiestnení stavby právoplatné dňa 19.10.2007, zrušené v mimoodvolacom konaní) rozhodnutím zo dňa 27.8.2009 v spojení s rozhodnutím zo dňa 12.4.2010. Stavebné povolenie vydané rozhodnutím zo dňa 5.1.2010 nadobudlo dňom 18.6.2010 právoplatnosť v spojení s odvolacím rozhodnutím z dňa 11.5.2010, no neskôr došlo k jeho zrušeniu na základe protestu prokurátora rozhodnutím zo dňa Krajského stavebného úradu zo dňa 3.5.2011 v spojení s rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja z 9.8.2011, resp. v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu č. A-2011/2138/MRV zo dňa 10.10.2011. V priebehu celého procesu bolo prehliadané, že o veci bolo dňa 26.11.2010 vydané rozhodnutie o zmene stavebného povolenia.

Krajský súd bol pri svojom rozhodovaní povinný rešpektovať limity ust. § 250i ods. 1 a 3 O.s.p.. čo viedlo k záveru o pochybení správnych orgánov v súvislosti s rozhodovaním o proteste prokurátora postupom podľa § 69 zák. č. 71/1967 Zb. správneho poriadku v spojení s ust. § 22 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre , s ktorými sa odvolací súd stotožňuje.

Len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že považuje za neopodstatnené návrhy odvolateľa, alternatívne žiadal, aby odvolací súd zastavil konanie o žalobe vzhľadom na skutočnosť, že bola podaná predčasne, pred doručením napadnutého rozhodnutia žalobcovi. V tejto otázke sa stotožnil s krajským súdom, ktorý vzhľadom na špecifiká stavebného konania a konkrétne okolnosti daného prípadu odvodzoval začiatok lehoty na podanie žaloby od doručenia napadnutého rozhodnutia právnenému predchodcovi žalobcu v postavení stavebníka, SOKK DEVELOPEMENT s.r.o.

IX.

Čo sa týka odvolania žalovaného vo vzťahu k výroku rozsudku krajského súdu o povinnosti nahradiť trovy konania žalobcu, najvyšší súd uvádza nasledovne: V súvislosti s nárokom na priznania trov právneho zastúpenia za úkon prevzatie zastúpenia dňa 10.12.2012, treba uviesť, že nie je možné účastníkovi uprieť právo na zmenu právneho zastúpenia a v súvislosti s tým odoprieť právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Žalovaný ničím nepreukázal, že by zo strany žalobcu výmenou právneho zástupcu došlo ku konaniu, ktorému nie je dôvodné poskytnúť právnu ochranu a následne priznať nárok na náhradu vzniknutých trov. Nie je dôvodné spochybňovať ani nárok na náhradu trov v súvislosti s účasťou novozvolenej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 13.12.2012, nakoľko pojednávanie sa uskutočnilo a poučenie krajského súdu obsiahnuté v predvolaní nič nemení na práve účastníka zúčastniť sa prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní a vyjadriť sa k veci. Čo sa týka účelnosti odmeny v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 24.9.2014, jediným pochybením krajského súdu bola chyba v písaní dátumu. Zo súdneho spisu č.l. 419 vyplýva, že pojednávanie dňa 18.9. 2014, ktoré sa uskutočnilo za (neospravedlnenej) neprítomnosti žalovaného bolo odročené na vyhlásenie rozsudku na deň 24.9.2014 s tým, že žalovaný bude upovedomený o termíne vyhlásenia rozsudku e- mailom. Podľa následného úradného záznamu rovnako na č.l. 419 boli účastníci telefonicky informovaní o zmene termínu vyhlásenia rozsudku. Žalovaný sa vyhlásenia rozsudku dňa 29.9.2014 na rozdiel od právnej zástupkyne žalovaného nezúčastnil. Nespochybnil v zápisnici konštatované zachovanie päťdňovej lehoty na prípravu pojednávania podľa § 115 ods. 2 O.s.p. Nemožno prehliadnuť, že ust. § 13a ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. výslovne predpokladá za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, priznanie odmeny vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Rovnako nie je dôvodná námietka nepreskúmateľnosti v súvislosti s náhradami za PHM, amortizáciu a stratu času, nakoľko tieto položky boli uvedené v logickej súvislosti s vyčíslením vecne súvisiacej odmeny za účasť na pojednávaniach.

X.

V súvislosti s odvolaním pribratého účastníka 2/ proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za opakovane podané odvolanie považuje najvyšší súd za podstatné tieto skutočnosti:

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom ku dňu 9.12.2014 Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ,

Podľa § 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom ku dňu 9.12.2014

(1) Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

(2) Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

(3) Za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa platí poplatok podľa odseku 2.

Podľa pol. 10 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1967 Zb. sa platí súdny poplatok 70 eur z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby, ak v písmenách b) až d) nie je ustanovené inak

Najvyšší súd rozhodujúci v otázke súdneho poplatku preto dospel k záveru, že odvolaniu pribratého účastníka 2/ je potrebné vyhovieť, aj keď sa nestotožňuje s argumentáciou, že poplatkový zákon uloženie súdneho poplatku za podanie odvolania vo veci prieskumu rozhodnutia správneho orgánu podľa § 10 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s ust. § 6 ods. 2 poplatkového zákona neumožňuje. Takýto výklad nemá žiadne logické opodstatnenie, nakoľko správna žaloba v zmysle pol 10a) a meritórne konanie o nej po zaplatení súdneho poplatku nepochybne predstavuje konanie na jednom stupni v zmysle § 6 ods. 2 poplatkového zákona a z toho vyplýva povinnosť platenia súdneho poplatku za odvolacie konanie. Za dôvodnú však považuje námietku poukazujúcu na nerešpektovanie všeobecného princípu neplatenia súdneho poplatku za opakovane podané odvolanie, platného pre ostatné druhy konaní v spojení s povinnosťou výkladu zákona o súdnych poplatkoch v prospech poplatníka.

Z textu spoločnej poznámky k pol. 1,2,6,7,9,14 a 16 poplatkového zákona v znení účinnom ku dňu vydania uznesenia o povinnosti zaplatiť súdny poplatok vyplýva, že v konaniach o žalobách alebo návrhoch v civilnom konaní, žalobách v obchodných veciach (s odkazom na zrušenú a nahradenú položku), v rodinných veciach, v konaniach o likvidácii majetku a v konaniach o obnove konania, ak bol rozsudok zrušený v dôsledku odvolania, obnovy konania alebo dovolania, poplatok z odvolania proti novému rozhodnutiu súdu I. stupňa, dovolania alebo za obnovu konania neplatí poplatník, ktorý už raz poplatok zaplatil.

Zákonom č. 125/2016 Z. z. účinným od 1.7.2016 bola do okruhu úpravy tejto spoločnej poznámky zahrnutá aj pol. 10, t.j. konania v rámci správneho súdnictva. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 125/2016 v navrhovanej zmene ide o terminologické zosúladenie ale zároveň aj o odstránenie aplikačných nejasností tým, že sa uvedie použiteľnosť spoločnej poznámky aj na položky, ktoré boli do sadzobníka zavedené neskoršími novelami. Aj dôvodová správa teda ako podporný argument potvrdzuje správnosť poukazu na povinnosť dodržiavania zásady neplatenia súdneho poplatku za opakované odvolanie v tej istej veci.

Čo sa týka námietky porušenia rovnosti strán, vzhľadom na osobitosť povahy jednotlivých druhov subjektov ako účastníkov konania (s čím nepochybne súvisí osobné oslobodenie od poplatkovej povinnosti a rozhodovanie o povinnosti náhrady trov konania), táto by mohla byť zohľadnená len vo

vzťahu k časti účastníkov - účastníkom v procesnom postavení žalobcu, čo však vzhľadom na záver o nedôvodnosti opakovaného platenia súdneho poplatku za odvolanie nemá na rozhodovanie vo veci zásadný význam.

XI.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o zásadných otázkach, ktoré boli dôvodom podaných odvolaní proti rozsudku nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

Vzhľadom na vyššieuvedené závery týkajúce sa poplatkovej povinnosti najvyšší súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu č. k. 1S/200/2011-488 zo dňa 9.12.2014 ako nedôvodne vydané zrušil postupom v zmysle §246c O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko procesne úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, a žalovanému ani ďalším účastníkom súdneho konania zákonný nárok na ich náhradu vzhľadom na právnu úpravu nevznikol.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.